DESIDERATA LITURGICA

voor de geschiedenis van katholiek Nederland in de negentiende eeuw

Toen de nederlandse katholieken zich opmaakten, het gouden priesterfeest van paus Leo XIII te vieren, besloot het feestcomité tot "een eigenaardig Nederlandsch geschenk". Het werd de reuzenfoliant *Neerlandia Catholica*, "een vrij volledig overzicht van de geschiedenis en den staat der Utrechtsche Kerkprovincie". Men vindt er inderdaad van alles, behalve . . . over liturgie [1]. Toen de nederlandse katholieken meenden niet achter te mogen blijven bij de viering van Neerlands honderdjarige onafhankelijkheid, liet een feestcomité een, heel wat handzamer, boek samenstellen: *Het katholieke Nederland 1813-1913*. Van de 56, nog steeds lezenswaardige, bijdragen handelde er een over *Liturgie en Kerkmuziek*, natuurlijk van praeses Van Schaik [2].
En toen het nederlands katholicisme zich opmaakte, honderd jaar kromstaf te herdenken, schonken rector De Rooy en professor Rogier ons het roemruchte standaardwerk *In vrijheid herboren*. Van de 616 bladzijden die de periode tot 1914 beschrijven, gaan er een tiental over liturgie, elf over kerkelijke bouwkunst en negen over kerkmuziek [3].
Met deze drie niet geheel willekeurige voorbeelden is meteen de problematiek geschetst van de sector liturgie in het kerkhistorisch métier. Van de ene kant is er een duidelijk groeiende belangstelling te constateren voor die wezenlijke component van kerkelijk leven; want "wie de Kerk wil zien, moet haar bezig zien: daar waar zij samenkomt om haar Heer te gedenken, zijn woord te horen en zijn